

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้และการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
ของนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ของมหาวิทยาลัยสงฆ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Factors Affecting Learning and Building Confidence in
Speaking English of Students in Bachelor of Arts Program in
English at Buddhist University in the Northeastern Region

พระมหาสมชาย กิตติปัญญา¹, พระมหาภุชงค์ กิตติภักดิ์²,
ชยันต์ บุญพิโย³ และ สิริศักดิ์ พรหมสิทธิ์⁴

Phramaha Somchai Kittipanyo, Phramaha Kritsana Kittibhaddo
Chayun Boonpiyo and Sittisak Promsit
(krisna.bao@mcu.ac.th)

Received: September 03, 2023
Revised: November 24, 2023
Accepted: November 26, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการเรียนรู้และการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยสงฆ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยสงฆ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3. เพื่อเสนอรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยสงฆ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิจัยในครั้งนี้เป็นวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จำนวน 289 รูป/คน และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 5 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม

¹ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Faculty of Humanities, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

² วิทยาลัยพระธรรมทูต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Dhammaduta College, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

³ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus

⁴ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Nakhon Ratchasima Campus

ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.860 และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลวิจัยพบว่า

1. สภาพการเรียนรู้และการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยสงฆ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก โดยทั่วไปแล้วแสดงให้เห็นว่านิสิตมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมาก แต่ยังมีบางด้านที่มีความมั่นใจน้อยกว่า อย่างเช่นกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม ควรพิจารณาด้านที่มีความมั่นใจน้อยกว่าเพื่อปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นในด้านนี้ในอนาคต

2. ปัจจัยที่มีผลต่อความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยสงฆ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยแบ่งออกเป็นปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกได้แก่ 1) ปัจจัยภายใน คือ ระดับความรู้ในภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเข้าใจ ความมั่นใจในทักษะการเรียนรู้และ 2) ปัจจัยภายนอก คือ การสนับสนุนจากผู้สอน การใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง สื่อประสบการณ์การเรียนรู้การสนับสนุนจากครอบครัวและเพื่อน เป็นต้น

3. รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยสงฆ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ 1) การมีสื่ออุปกรณ์เสริมการเรียนรู้ที่เหมาะสม และหลากหลาย 2) การจัดสภาพห้องเรียนและสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ 3) มีเทคนิคการใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเรียนรู้ 4) ส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้นอกห้องเรียน และ 5) จัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ให้เอื้อต่อการฝึกพูด

คำสำคัญ: ความมั่นใจ, การพูดภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยสงฆ์

Abstract

The objectives of this research were 1. to study the current status of learning and the development of confidence in speaking the English of students in Bachelor of Arts Program in English at Buddhist University in the northeastern region, 2. to investigate the factors affecting the development of confidence in speaking English of students in Bachelor of Arts Program in English at Buddhist University in the northeastern region, and 3. to propose a

learning management model for the English language course in Bachelor of Arts Program in English at Buddhist University in the northeastern region. This research was a mixed-methods approach, with a sample of 289 participants for quantitative research and 5 key informant interviews for qualitative research. The research tools used a questionnaire with a reliability coefficient of 0.86, structured interviews. The statistics analyses such as frequency, percentage, mean, standard deviation for quantitative data, as well as content analysis for qualitative data.

The research findings revealed the following:

1. The current status and confidence in English Speaking of students in Bachelor of Arts Program in English at Buddhist University in the Northeastern region in overall were at a high level. In general, it showed that the students were confidence English speaking but any sections confidence English speaking was lower than such as classroom learning activities. However, it considered the section that confidence was lower. It is recommended to address these areas to improve and enhance the teaching and learning processes in the future.

2. The factors affecting confidence in English speaking of students in Bachelor of Arts Program in English at Buddhist University in the northeastern region can be categorized into internal and external factors. Internal factors include 1) knowledge level in English, 2) ability to comprehend, and 3) confidence in learning skills. External factors comprise 1) support from teachers, 2) real-life English language usage, 3) exposure to media, and 4) support from family and friends.

3. The development approach of English language learning management at Buddhist University in the Northeastern region consists of five key components; 1) The provision of suitable and diverse supplementary learning materials, 2) the arrangement of classroom and learning environment conducive to learning, 3) the utilization of teaching techniques and media that stimulate students' interest in learning, 4) encouragement of out-of-classroom learning management, and 5) creating an environment and situations conducive to speaking practice.

Keywords: Confidence, English Speaking, Buddhist University

บทนำ

ภาษาต่างประเทศ ถือเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องเรียน เพื่อใช้ชีวิตติดต่อกับสื่อสารกับคนชาวโลก ภาษาต่างประเทศที่ทั่วโลกยอมรับว่าเป็นภาษากลางในการสื่อสารของมนุษย์ก็คือ ภาษาอังกฤษ ในประเทศไทยภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทสำคัญทางด้านการค้าและการทูตตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 และรัชกาลที่ 4 เป็นต้นมาและเพิ่มมากขึ้นในทุกขณะ ทั้งทางด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจวัฒนธรรม การค้า การติดต่อกับสื่อสารระหว่างประเทศและการศึกษา โดยเฉพาะในด้านการศึกษานั้น มีสถาบันการศึกษาหลายแห่ง ได้เปิดการเรียนการสอนหลักสูตร English Program ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยเฉพาะทักษะด้านการพูด ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อกับสื่อสารกัน (สายพิน ห้วเมืองแก้ว, 2545)

ด้านความมั่นใจในตนเองกับการเรียนการสอนภาษา ผู้เรียนภาษาที่มีความเชื่อมั่นในตนเองและใช้ความเชื่อมั่นที่อยู่ในการเรียนภาษาจะสามารถเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศได้ดี Ellis (Ellis, R., 1994) กล่าวว่า นักเรียนที่มีความมั่นใจในตนเองสูง จะสามารถเอาชนะอุปสรรคปัญหาของการเรียนรู้ภาษา โดยเฉพาะการพูดภาษา แต่จะใช้วิจารณ์ญาณและความมั่นใจในตนเองของตนในการแก้ไขปัญหาและมองตนเองในด้านดี (Good self-image) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Richard (Richards, Jack., 1998) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คือ การที่ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเอง ผู้เรียนจะรู้สึกว่าการได้เรียนรู้ภาษาใหม่และได้แสดงออกทางการฟังพูดอ่านเขียน เป็นสิ่งที่ท้าทายและน่าค้นหาโดยจะมีความเชื่อมั่นที่มีอยู่ในตนเอง พัฒนาความสามารถของตนเองตามข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น โดยมีความพยายามและใช้การมองโลกในแง่บวกเผชิญกับปัญหา แม้ว่าตนเองจะยังไม่ชำนาญก็ตาม

ในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้พยายามที่จะปฏิรูปการศึกษามาโดยตลอด เพื่อเพิ่มความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับแก้ไข พ.ศ. 2545) ได้กำหนดสาระสำคัญไว้หลายประการที่แสดงถึงเจตนารมณ์อย่างชัดเจน ในอันที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545) ได้แก่ การศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน โดยให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารกับ

คนทั้งโลก ซึ่งในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีผลต่อการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง ทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศหรือระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว ภาษาอังกฤษจึงเป็นเสมือนสื่อกลางในการสนทนาและเป็นที่ยอมรับใช้กันมากที่สุด

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีความสำคัญกับการสอนภาษาอังกฤษ โดยได้จัดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานที่ต้องเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาและในศตวรรษที่ 21 ทำให้มีความรู้ มีการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาเกิดขึ้นอยู่เสมอ ส่งผลให้เกิดวิธีการสอนสมัยใหม่มากมาย เช่น การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (communicative language teaching) การสอนภาษาเน้นภาระงาน (task-based language teaching) และวิธีการสอนตามโครงการ (project-based Instruction) (สมบัติ คชสิทธิ์ และคณะ, 2560) ซึ่งวิธีการเหล่านี้ ถือเป็นวิธีการสอนที่เป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับในการเรียนการสอนในปัจจุบัน หลายวิธีดังที่กล่าวมาข้างต้น ส่วนใหญ่เป็นวิธีการสอนแบบเดิม ๆ อย่างไรก็ตาม รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยจัดการเรียนการสอน เป็นวิธีการสอนแบบใหม่ที่น่าสนใจ ซึ่งขัดกับรูปแบบการสอนแบบเดิม ๆ (วิจารณ์ พาณิชย์, 2556) กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้จากสื่อการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นนอกห้องเรียน และทำกิจกรรมสรุปและขยายความรู้ภายในห้องเรียน ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบห้องเรียน หรือห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ในปัจจุบัน โดยสามารถค้นหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ตและนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว

การเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย เป็นที่ยอมรับอย่างมากในปัจจุบัน โดยที่ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ (Crystal, D., 2012) แต่ปัญหาหลักของนิสิตไทยในการใช้ภาษาอังกฤษ คือ การฟังและการพูด นิสิตขาดความมั่นใจและไม่กล้าพูด โดยจากสถิติข้อมูลของ English Proficiency Index (2023) พบว่าประเทศไทยยังคงขาดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษอยู่มาก โดยที่ ความสามารถทางภาษาอังกฤษของประเทศไทยอยู่อันดับที่ 101 ซึ่งจัดเป็นประเทศที่มีทักษะต่ำมาก (Very low proficiency) และจากผลการวิจัยของ Khamkhien (Khamkhien, 2010) และนางสมร พงษ์พานิชย์ (2554) พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตไทย ไม่สามารถพูดและสื่อสารภาษาอังกฤษได้เกิดจากความกลัว กังวล ขาดความมั่นใจและขาดแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษ เช่น กลัวพูดผิด กลัวใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ผิด อีกทั้ง ยังกลัวเพื่อนหัวเราะเยาะ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของตัวผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งเป็นบริบทของมหาวิทยาลัยสงฆ์ โอกาสในการแสดงออก

เพื่อการฝึกฝนมีน้อยและเป็นไปได้ลำบาก ส่งผลให้นิสิตขาดเวทีที่จะฝึกพูด ขาดความมั่นใจและไม่กล้าที่จะพูด ในฐานะอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน ได้เห็นปัญหาดังกล่าวในชั้นเรียนและเล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของนิสิต โดยเฉพาะปัจจัยภายในและภายนอก ที่มีผลต่อความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เพื่อแก้ไขปัญหาและส่งเสริมให้นิสิตได้รับการพัฒนาและสำเร็จการศึกษาและพัฒนาประเทศชาติอย่างมีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการเรียนรู้และการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการใช้การ สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 5 ท่าน (Key Informants) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากการเก็บแบบสอบถาม (Questionnaire)

การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรในการวิจัย คือ การวิจัยเชิงคุณภาพมีการ สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารจำนวน 3 คน และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการจัดการเรียนการสอน 2 คน ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ ได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 289 รูป/คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่ผู้วิจัย ได้สร้างขึ้นจากเอกสาร หลักการแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการเรียนรู้และการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความมั่นใจ ในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ตอน ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC) แล้วนำมาวิเคราะห์ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.860 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยกำหนดการตอบเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scales) ทั้ง 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านผู้สอน (Instructor) 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (Activities) 3) ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน (Evaluation) และ 4) ด้านปัจจัยสภาพการเรียนรู้ (Learning)

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบข้อมูลเรียบร้อยแล้ว จากนั้นจึงทำการประมวลผลในเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) ใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) อธิบายปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยตารางประกอบการบรรยายผล 2) ใช้สถิติวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบการบรรยาย โดยมีเกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scales)

การวิจัยเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โดยวิธีการดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาถอดเสียงและบันทึกเป็นข้อความ
2. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการจดบันทึกมาจำแนกเป็นประเด็นและเรียบเรียงเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การวิจัย

3. วิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context)

4. สังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนำเสนอต่อไป

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

สภาพทั่วไปของการเรียนรู้และการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบผลดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเรียนรู้และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตโดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
1	ด้านผู้สอน	4.32	.02	มาก
2	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.95	.12	ปานกลาง
3	ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.03	.11	มาก
4	ด้านปัจจัยสภาพการเรียนรู้	4.10	.22	มาก
รวม		4.10	.77	มาก

จากตารางที่1 แสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตโดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = .77) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผลและด้านปัจจัยสภาพการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
ด้านผู้สอน				
1	เนื้อหาที่เรียนเหมาะสมกับระดับความสามารถและความต้องการของนิสิต	4.62	.61	มากที่สุด
2	เนื้อหาที่เรียนมีความสอดคล้องและนำไปประยุกต์ใช้ได้	4.44	.74	มาก
3	ผู้สอนมีเทคนิคที่ช่วยให้สามารถเข้าใจได้ง่าย	4.18	.77	มาก
4	เนื้อหาที่เรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.24	.85	มาก
5	เนื้อหาที่เรียนช่วยพัฒนาทักษะของนิสิตให้ดีขึ้นได้	4.13	.84	มาก
รวม		4.32	.20	มาก

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน				
1	ผู้สอนมีการเตรียมการสอนและมีความพร้อมที่จะสอน	3.91	.84	ปานกลาง
2	ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาที่สอน	3.78	.61	ปานกลาง
3	ผู้สอนจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย เช่น การใช้สื่อ CAI การสนทนาและการฝึกปฏิบัติ เป็นต้น	4.09	.79	มาก
4	นิสิตได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน	3.94	.73	ปานกลาง
5	มีกิจกรรมที่หลากหลาย	4.05	.77	มาก
รวม		3.95	.12	ปานกลาง
ด้านการวัดผลและประเมินผล				
1	ผู้สอนแจ้งวิธีการประเมินผลให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า	4.09	.76	มาก
2	ผู้สอนใช้การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เช่น การพูด การทำ แบบฝึกหัด การทำรายงาน การทำกิจกรรมในห้องเรียน เป็นต้น	4.00	.78	มาก
3	ระดับผลการเรียนที่ผู้เรียนได้รับเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	4.08	.79	มาก
4	ผู้สอนมีเทคนิคและวิธีการประเมินผลที่หลากหลาย	4.14	.84	มาก
5	ผู้สอนสามารถปรับวิธีการประเมินผลให้เหมาะสมกับผู้เรียน	3.51	.81	ปานกลาง
รวม		4.03	.11	มาก
ด้านปัจจัยสภาพการเรียนรู้				
1	สภาพห้องเรียน สถานศึกษาเอื้อต่อการเรียนการสอน	4.18	.89	มาก
2	สามารถจัดการเรียนรู้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน	3.96	.66	ปานกลาง
3	มีการนำเข้าสู่บทเรียนให้ดูน่าสนใจ	3.98	.82	ปานกลาง
4	มีอุปกรณ์สื่อที่หลากหลาย	4.46	.63	มาก
5	สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ	3.94	.87	ปานกลาง
รวม		4.10	.22	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นภาพรวมในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านผู้สอน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถสรุปได้ว่า ผู้สอนมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถและความต้องการของนิสิต มีความสอดคล้องและนำไปประยุกต์ใช้ได้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้สอนมีเทคนิคที่ช่วยให้สามารถเข้าใจได้ง่าย และเนื้อหาที่เรียนช่วยพัฒนาทักษะของนิสิตให้ดีขึ้นได้

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.12) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถสรุปได้ว่า ผู้สอนจัดการเรียนการสอน เนื้อหาและสื่อการสอนไม่หลากหลายเท่าที่ควร กิจกรรมในการเรียนการสอนไม่หลากหลาย นิสิตได้มีโอกาสในการฝึกสนทนาและทดลองฝึกปฏิบัติจริงในชั้นเรียนมีค่อนข้างน้อย

ด้านการวัดผลและประเมินผล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.11) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถสรุปได้ว่า ผู้สอนมีเทคนิคและวิธีการประเมินผลที่ค่อนข้างหลากหลาย มีการแจ้งวิธีการประเมินผลให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า ระดับผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับค่อนข้างเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ผู้สอนใช้การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เช่น การพูด การทำแบบฝึกหัด การทำรายงาน การทำกิจกรรมในห้องเรียน เป็นต้น และผู้สอนสามารถปรับวิธีการประเมินผลให้เหมาะสมกับผู้เรียน

ด้านปัจจัยสภาพการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถสรุปได้ว่า อุปกรณ์สื่อการสอนค่อนข้างหลากหลาย สภาพห้องเรียน สถานศึกษาเอื้อต่อการเรียนการสอน การนำเข้าสู่บทเรียนค่อนข้างน่าสนใจ สามารถจัดการเรียนรู้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน ส่วนสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ ยังอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจหมายถึงยังไม่ดีเท่าที่ควร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีดังนี้

การส่งเสริมให้นิสิตมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในด้านของผู้สอน

สิ่งสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในภาษาอังกฤษของนิสิต ต้องสร้างบรรยากาศเปิดกว้างและสนุกสนานในห้องเรียน ทำให้นิสิตรู้สึกอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและไม่กดดัน ช่วยให้นิสิตมีความรู้สึกละaxedและมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ โดยผู้สอนควรให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นเมื่อนิสิตพูดภาษาอังกฤษ พร้อมกับชี้แนะวิธีการปรับปรุง เตรียมแผนการสอนที่มีโครงสร้างชัดเจน ช่วยให้ผู้สอนสามารถนำเสนอข้อมูลและบทเรียนอย่างมั่นใจ รวมถึง ช่วยให้นิสิตมั่นใจในวิธีการเรียนรู้ ผู้สอนควรสร้างโอกาสให้นิสิตมีการสนทนาภาษาอังกฤษและสนับสนุนให้พูดอย่างมั่นใจ การตอบคำถามและแสดงความเข้าใจในข้อมูล รวมถึง การใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับระดับความรู้และทักษะของนิสิต จะช่วยให้พวกเขามั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษและสามารถปรับตัวให้

เหมาะสมกับความคิดสัมพันธ์ของนิสิต ให้โอกาสนิสิตฝึกทักษะการพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การนำเสนอ การสนทนากับเพื่อนร่วมชั้นหรือการสนทนากับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ เป็นต้น

ผู้สอนควรสร้างความเชื่อมั่นในตนเองและในความสำเร็จของนิสิต โดยช่วยในการกำหนดเป้าหมายและตารางเท่าที่เป็นไปให้นิสิตรู้ว่า พวกเขาสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ ควรสนับสนุนและให้คำปรึกษาในกรณีทีนิสิตมีความต้องการหรือข้อกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ รวมถึง การใช้เทคโนโลยีในการสอน อาจช่วยในการส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เช่น การใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ ที่ช่วยในการฝึกทักษะการพูด สร้างโอกาสให้นิสิตนำความรู้และทักษะที่ได้รับมาใช้ในการสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน เช่น การสนทนากับชาวต่างชาติ การอ่านหนังสือหรือบทความ ภาษาอังกฤษ เป็นต้น

การส่งเสริมให้นิสิตมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในด้านการเรียนการสอน

การสร้างกิจกรรมที่น่าสนใจและมีความหมาย การเลือกหัวข้อและกิจกรรมที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับความสนใจของนิสิต จะช่วยให้พวกเขามีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ผู้สอนควรสร้างสถานการณ์ที่ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนิสิต เช่น การสนทนากับเพื่อนร่วมชั้น การตั้งคำถามในคำสัมภาษณ์ เป็นต้น ควรส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในการแสดงความคิดเห็นและอารมณ์ต่าง ๆ ในห้องเรียน รวมถึง ให้โอกาสนิสิตได้แสดงความคิดเห็นของพวกเขาในภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรมที่ให้นิสิตทำงานร่วมกันในการแก้ปัญหาหรือสร้างโครงการที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ให้โอกาสให้นิสิต นำเสนอหัวข้อหรือผลงานที่พวกเขาได้ศึกษาหรือจัดทำเป็นภาษาอังกฤษ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นิสิตมีโอกาสดูฝึกทักษะการพูดและสร้างความมั่นใจมากขึ้น

การใช้เทคโนโลยีในการสอน เช่น การใช้วิดีโอหรือเครื่องมือในการบันทึกการพูดของนิสิต เพื่อให้พวกเขาได้ฟังและปรับปรุงการพูดได้ สร้างกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อให้นิสิตมีโอกาสร่างและนำเสนอสิ่งต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ เช่น การสร้างนิทรรศการ การแสดงละคร หรือการทำโปสเตอร์ สร้างสภาพแวดล้อมที่เปิดกว้างและสนับสนุนการพูดภาษาอังกฤษ ไม่ให้ความกังวลหรือความกลัวเป็นอุปสรรคในการพูด ควรติดตามและประเมินความคืบหน้าในการพัฒนาทักษะการพูดของนิสิต และให้ข้อคิดเห็นและ แนวทางในการปรับปรุงต่อไป การส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในด้านการเรียนการสอน ต้องเป็นกระบวนการ ที่ร่วมมือระหว่างผู้สอนและนิสิต เพื่อให้นิสิตสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างมั่นใจและสร้างความเชื่อมั่นในภาษาอังกฤษขึ้นไปอีก

การส่งเสริมให้นิสิตมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในด้านการวัดผลและประเมินผล

การส่งเสริมให้นิสิตมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในด้านการวัดผลและประเมินผลเป็นขั้นตอนสำคัญ เริ่มต้นด้วยการตั้งเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ชัดเจนและเหมาะสมกับระดับความสามารถของนิสิต โดยเป้าหมายควรระบุว่า นิสิตต้องทำอะไรเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและความมั่นใจในการพูดในระดับใด ผู้สอนควรเลือกใช้เครื่องมือการประเมินที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และระดับของนิสิต เช่น การใช้แบบทดสอบจากหนังสือเรียน การบันทึกเสียง หรือการใช้แบบประเมินผลที่ออกแบบมาเพื่อวัดทักษะการพูด เป็นต้น ให้ข้อคิดเห็นที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพูดของนิสิต เพื่อให้พวกเขาเข้าใจจุดแข็งและจุดอ่อนและสามารถปรับปรุงได้อย่างเหมาะสม สร้างโอกาสให้นิสิตฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง เช่น การจัดกิจกรรม การสนทนา การนำเสนอโครงการหรือการบรรยาย ควรส่งเสริมให้นิสิตมีการตระหนักและการสะท้อนต่อความก้าวหน้าของพวกเขาในการพูด โดยให้พวกเขาตระหนักถึงข้อผิดพลาดและวิธีการปรับปรุง

การส่งเสริมให้นิสิตมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยให้พวกเขาแสดงความคิดเห็นและความพึงพอใจต่อการเรียนรู้และการประเมินผล เพื่อปรับปรุงกระบวนการสอนให้เหมาะสม สร้างสภาพแวดล้อมที่เปิดกว้างและสนับสนุนให้นิสิตรู้สึกสบายในการพูดภาษาอังกฤษ โดยไม่กังวลหรือความกลัวจากการประเมินผล สร้างการเชื่อมโยงระหว่างการพูดภาษาอังกฤษและเป้าหมายการเรียนรู้อื่น ๆ ที่นิสิตต้องการบรรลุ เพื่อให้พวกเขาเห็นความสำคัญและมีแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะการพูด

การส่งเสริมให้นิสิตมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในด้านปัจจัยสภาพการเรียนรู้

ปัจจัยสภาพการเรียนรู้ ผู้สอนควรสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนให้นิสิตรู้สึกสบายและมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ การให้กำลังใจและการสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้าง สามารถช่วยเพิ่มความมั่นใจของนิสิตได้ ส่งเสริมให้นิสิตรู้สึกว่าคุณค่ามีความรับผิดชอบต่อการพัฒนาทักษะการพูดของตนเอง ช่วยนิสิตกำหนดเป้าหมายการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษส่วนตัว ที่เหมาะสมกับระดับความสามารถและความพร้อมของพวกเขา การตั้งเป้าหมายชัดเจน จะช่วยให้นิสิตมีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะของตนเอง

การฝึกฝนเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด ผู้สอนควรสร้างโอกาสให้นิสิตมีโอกาสดู พูด ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อเตรียมพร้อมให้นิสิตพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์และหัวข้อที่หลากหลาย เช่น การใช้มัลติมีเดีย การฟังบทสนทนาและการทำ แผนผังคำพูด การส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในมุมมองของปัจจัยสภาพการเรียนรู้ จะช่วยให้นิสิตพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างมั่นใจและมีความสามารถในการสื่อสารแบบมีคุณภาพในชีวิตประจำวันได้

สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้และการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ของนิสิตในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ผู้วิจัยได้นำประเด็นที่สำคัญมาสรุปและอภิปรายผลตามจุดมุ่งหมายเฉพาะของการวิจัย ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันของการเรียนรู้และการสร้างการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก โดยทั่วไปแล้วแสดงให้เห็นว่า นิสิตมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมาก แต่ยังมีบางด้านที่มีความมั่นใจน้อย อย่างไรก็ตาม ควรพิจารณาด้านที่มีความมั่นใจน้อยเพื่อปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นในอนาคต

ด้านผู้สอน นิสิตมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เนื้อหาที่เรียนเหมาะสมกับระดับความสามารถและความต้องการของนิสิต รองลงมา คือ เนื้อหาที่เรียนมีความสอดคล้องและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ พบว่า ผู้สอนมีเทคนิคที่ช่วยให้สามารถเข้าใจได้ง่ายและเนื้อหาที่เรียน ช่วยพัฒนาทักษะของนิสิตให้ดีขึ้นได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริยานุช เพ็งเจริญ (2565) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการความเชื่อมั่นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาอังกฤษผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ของคนใน เขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล” ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและนำไปสู่การตัดสินใจเลือกเรียนภาษาอังกฤษผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์มี 3 ปัจจัย คือ การรับรู้ประโยชน์ (Perceived Usefulness) ระบบที่มีคุณภาพ (System Quality) และข้อมูลที่มีคุณภาพ (Information Quality) สะท้อนให้เห็นว่า ผู้ประกอบการสถาบันสอนภาษาต้องให้ความสำคัญทั้ง 3 ด้านเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นสูงสุด อีกทั้งยัง สามารถกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด สามารถต่อยอดและสร้างความได้เปรียบทางธุรกิจทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จได้

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ภาพรวมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือ ผู้สอนจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย เช่น การใช้สื่อ CAI การสนทนาและการฝึกปฏิบัติ รองลงมา คือ มีกิจกรรมที่หลากหลายและนิสิตได้รับโอกาสในการฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนอย่างมีความมั่นใจ ผู้สอนมีการเตรียมการสอน

และมีความพร้อมที่จะสอน และผู้สอนยังมีความรู้ในเนื้อหาที่สอนตามลำดับ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ พระสุขพล ปุณณสุโข และคณะ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย” ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกปัจจัยแต่ละด้าน พบว่า ปัจจัยด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษา ปัจจัยด้านวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ปัจจัยด้านวิธีการสอนของอาจารย์ ปัจจัยด้านพื้นฐานครอบครัวและอายุที่เริ่มเรียน ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ และปัจจัยด้านความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนปัจจัยด้านการใช้สำนวนภาษา ปัจจัยด้านการออกเสียงได้ถูกต้อง ปัจจัยด้านหลักการใช้อย่างเหมาะสม ปัจจัยด้านการใช้ภาษาและปัจจัยด้านความมั่นใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวัดผลและประเมินผล

ภาพรวมด้านการวัดผลและประเมินผลต่อความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือ ผู้สอนมีเทคนิคและวิธีการประเมินผลที่หลากหลาย รองลงมา คือ ผู้สอนแจ้งวิธีการประเมินผลให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า และระดับผลการเรียนที่ผู้เรียนได้รับเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ผู้สอนใช้การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงและผู้สอนสามารถปรับวิธีการประเมินผลให้เหมาะสมกับผู้เรียน ตามลำดับ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประดิษฐ์ คำมุงคุณ และคณะ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา” ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ประเด็นที่นักศึกษามีความวิตกกังวล สูงสุด 3 อันดับแรก คือ นักศึกษาจะตื่นเต้นหากต้องพูดภาษาอังกฤษโดยไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า รองลงมา นักศึกษามีความวิตกกังวลหากสอบไม่ผ่านรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษ และนักศึกษารู้สึกกระวนกระวายและวิตกกังวลจนลืมสิ่งที่เคยเรียนรู้อย่างไรก็ตาม หากต้องพูดในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย ส่วนประเด็นที่นักศึกษามีความวิตกกังวลต่ำสุด 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ อันดับแรก นักศึกษารู้สึกประหม่าเมื่อใช้ภาษาอังกฤษสนทนากับคนที่คุ้นเคย รองลงมา นักศึกษารู้สึกอัดอัดที่ต้องพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าเพื่อน ๆ และนักศึกษารู้สึกวิตกกังวลว่า อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษจะแก้ไขข้อผิดพลาดทันทีทันใดที่พูดภาษาอังกฤษผิด ตามลำดับ ซึ่งผลการศึกษานี้สรุปว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ที่มีเพศ อายุ สาขาวิชาเอก เกณฑ์ต่างกัน มีความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างกัน

กรณีนักศึกษาจะตื่นเต้นหากพูดภาษาอังกฤษโดยไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้านี้ เพราะความกลัวในการพูดผิด กลัวเสียหน้า รู้สึกอึดอัดที่ต้องพูดต่อหน้าผู้ฟังและขาดความมั่นใจ นักศึกษามีความวิตกกังวลหากสอบไม่ผ่านในรายวิชาการพูด ภาษาอังกฤษที่เป็นเช่นนี้ เพราะนักศึกษามีความกังวลในการสื่อสาร ซึ่งเป็นความรู้สึกรุนแรงหนึ่งที่ไม่สบายใจ และแสดงออกมาในรูปของความกลัวการพูดผิดและกลัวการถูกประเมินทางลบจากอาจารย์ ในงานวิจัยนี้ นักศึกษาได้เสนอแนวทางในการคลายความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษไว้ว่า ผู้สอนต้องสอนออกเสียงให้ถูกต้องใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาและให้กล้าพูดโดยไม่อาย เพื่อที่จะสามารถสนทนากับชาวต่างชาติได้ อยากให้อาจารย์สอนในรายวิชาโดยเน้นการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ สอนคำศัพท์ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งวิธีการใช้ด้วย และอยากให้มีอาจารย์ชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษามาสอนในรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษด้วย เพราะจะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวคิดใหม่ ๆ และได้รับประสบการณ์ตรงจากการพูดและสนทนากับเจ้าของภาษาอย่างแท้จริง

ด้านปัจจัยสภาพการเรียนรู้

ภาพรวมด้านปัจจัยสภาพการเรียนรู้ต่อความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีอุปกรณ์สื่อที่หลากหลาย รองลงมาคือ สภาพ อบรม สอน สถานศึกษาเอื้อต่อการเรียนการสอน มีการนำเข้าสู่บทเรียนให้ดูน่าสนใจ นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เช่น สามารถจัดการเรียนรู้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียนและสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วณิช สิริรังหอม (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ความต้องการทักษะการพูดภาษาอังกฤษและปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษในการำงานของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช” ผลการวิจัย พบว่า โดยรวมบัณฑิตต้องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันและการติดต่อประสานงานทั่วไป บัณฑิตในแต่ละส่วนมีความต้องการที่แตกต่างกันออกไปตามแต่ลักษณะของงาน เช่น ส่วนกำลังรบ ต้องการมีทักษะการพูดเพื่อติดต่อประสานงานในการกิจฝึกรบร่วม หรือภารกิจทางทหารกับนานาชาติ ประเทศ ส่วนบัญชาการต้องการมีทักษะการพูดในการประสานงานทั่วไปและในภารกิจ การเข้าร่วมประชุมสัมมนาต่าง ๆ บัณฑิตส่วนส่งกำลังบำรุง ต้องการทักษะการพูดเพื่อเจรจาต่อรองซื้อขายยุทธโธปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึง ทักษะการอ่านและการแปล ในด้านของปัญหาที่พบในการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า บัณฑิตมีปัญหาเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่หลากหลาย มีปัญหาด้านไม่ทราบคำศัพท์มากพอที่จะสื่อสาร การออกเสียง และขาดความมั่นใจในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ

2. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นการศึกษาปัจจัยที่อาจมีผลต่อความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ โดยแบ่ง ปัจจัยออกเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ดังนี้

ปัจจัยภายใน

- 1) ระดับความรู้และทักษะในการใช้งานภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการพูด เช่น ไวยากรณ์ คลังคำศัพท์ เป็นต้น
- 2) ความสามารถในการฟังและเข้าใจภาษาอังกฤษ การตอบสนองต่อสื่อสาร ซึ่งส่งผลให้นิสิตมีความมั่นใจในการพูด
- 3) สภาพจิตใจ ซึ่งส่งผลความมั่นใจในความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษา ส่งผลให้นิสิตมีความมั่นใจในการพูด

ปัจจัยภายนอก

- 1) การสนับสนุนจากผู้สอน การให้กำลังใจ ซึ่งความรู้สึกถูกสนับสนุนและคำแนะนำจากอาจารย์ หรือผู้สอนในการพูดสามารถเพิ่มความมั่นใจของนิสิตได้
- 2) การใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง การมีโอกาสดูงานและปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง เช่น การสนทนากับคนอังกฤษ หรือการใช้งานในงานที่ต้องการทักษะในการพูด เป็นต้น
- 3) สื่อ การเข้าถึงสื่อมวลชนที่ใช้ภาษาอังกฤษ เช่น หนังสือ ซีรีส์ หนังสือ และเพลง เป็นต้น สามารถช่วยให้นิสิตมีความมั่นใจในการพูด
- 4) ประสบการณ์การเรียนรู้ ประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานที่ศึกษาหรือองค์กรที่เน้นการพูดภาษาอังกฤษ มีผลต่อความมั่นใจพูด
- 5) การสนับสนุนจากครอบครัวและเพื่อน การได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากครอบครัวและเพื่อนส่วนใหญ่ในการพูด มีผลต่อความมั่นใจในการพูด

การวิเคราะห์ปัจจัยเหล่านี้ อาจช่วยให้เข้าใจว่า อะไรส่งผลต่อความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตและสามารถพัฒนาการสนับสนุนในด้านนี้ต่อไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อนิสิตในอนาคตที่พัฒนาทักษะการพูดอังกฤษได้ดียิ่งขึ้นในสถานการณ์จริง

3. รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถจัดรูปแบบในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมและทันสมัย เพื่อสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณค่าและสอดคล้องกับความต้องการของนิสิตในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

การใช้อุปกรณ์สื่อที่หลากหลายสนับสนุนการเรียนรู้ของนิสิต เช่น การใช้หนังสือเรียน สื่อการเรียนออนไลน์และแอปพลิเคชันการเรียนรู้ เพื่อให้ นิสิตสามารถเข้าถึงข้อมูลและทราบข่าวสารที่มีคุณค่าในการศึกษาเพิ่มเติม

การสร้างสภาพห้องเรียนและสถานศึกษาที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จะช่วยสร้างพลังในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การนำเข้าสู่สื่อที่น่าสนใจ นำเข้าสู่การเรียนการสอนที่น่าสนใจเพื่อเพิ่มความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิต ใช้วิธีการสอนที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้การสื่อสารและกระบวนการแก้ปัญหา เป็นต้น

การสนับสนุนการเรียนรู้นอกห้องเรียน เทคนิคการสนับสนุนการเรียนรู้ นอกห้องเรียน เช่น การ สร้างโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกภาษาอังกฤษในสถานการณ์และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ นอกห้องเรียน การสนทนากับเพื่อน การเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา หรือการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน เป็นต้น จะทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ เน้นสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ รวมถึง การสนับสนุนให้นักศึกษามีโอกาสในการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ และในบริบทที่หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้และการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถแบ่งองค์ความรู้ออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

สภาพการเรียนรู้ จากผลการศึกษาสภาพการเรียนรู้ในปัจจุบันของนิสิต พบว่า ผู้สอนมีความสามารถในการสื่อความหมายและนำเสนอให้นิสิตเข้าใจได้ง่าย แต่สื่อการสอนที่ใช้ไม่หลากหลายเท่าที่ควร ในด้านกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนมีค่อนข้างน้อย เวทีกิจกรรมในการแสดงออกสำหรับนิสิตเพื่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษมีน้อย ผู้สอนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและตัวผู้สอนเองให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนิสิต เพื่อให้นิสิตสามารถฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิต ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ประการ คือ

1) **ปัจจัยภายใน** ได้แก่ ระดับความรู้ความสามารถในการฟังและเข้าใจในภาษาอังกฤษ รวมถึง ความรู้ในเรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ คลังคำศัพท์ภาษาอังกฤษและสภาพจิตใจของนิสิต สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษทั้งสิ้น

2) **ปัจจัยภายนอก** ได้แก่ การสนับสนุนจากผู้สอน การให้กำลังใจ สื่อการเรียนรู้ เช่น หนังสือ เพลง หนังสือและการสนับสนุนจากครอบครัวและเพื่อน ล้วนเป็นปัจจัยภายนอกที่ส่งผลโดยตรงต่อความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

รูปแบบในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ สามารถจัดรูปแบบในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม และทันสมัย เพื่อสนับสนุนให้นิสิตได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณค่าและสอดคล้องกับความต้องการของนิสิตในสาขาวิชาภาษาอังกฤษได้ด้วยการ

- 1) การใช้อุปกรณ์สื่อที่หลากหลาย
- 2) การสร้างสภาพห้องเรียนและสถานศึกษาที่เอื้อต่อการเรียนรู้
- 3) การนำเข้าสื่อที่น่าสนใจ
- 4) การสนับสนุนการเรียนรู้นอกห้องเรียน และ
- 5) สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้นิสิตสามารถฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้เต็มที่และมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

- 1) ควรนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปศึกษา พัฒนาและปรับปรุงเนื้อหาการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2) อาจารย์หรือผู้สอนควรศึกษาหรือวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบหรือวิธีการในการส่งเสริมให้นิสิตเป็นตัวของตัวเองและผลักดันส่งเสริมการเรียนรู้ของนิสิตให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้กับการพัฒนางานสอนในหลักสูตร เช่น เลือกใช้วิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ ใช้สื่อหลากหลายในการสอนพูดภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2) จากผลการวิจัยผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ในการเรียนรู้ เช่น การตั้งใจฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียน การสร้างกำลังใจให้ตนเองมีความมั่นใจว่าสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างแน่นอนและฝึกพูดภาษาอังกฤษอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างต่อเนื่อง

3. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

1) ควรมีการศึกษารูปแบบในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านอื่น ๆ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนต่อไป

2) ควรมีการศึกษาค้นคว้าที่เกิดจากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาทักษะอื่น ๆ ของภาษาอังกฤษ

4. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการส่งเสริมให้นิสิตได้ฝึกทักษะความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น

รายการอ้างอิง

- นางสมร พงษ์พานิช. (2554). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึงกันยายน 2551. *วารสารมนุษยศาสตร์*, 18(1), 85-97.
- ประดิษฐ์ คำมุงคุณ และคณะ. (2562). ความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศ*, 2562(6), 5860-5875.
- พระสุพพล ปุณณสุโข และคณะ. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. นครปฐม.

- พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2540). *ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วนิดา สิริรังหอม. (2563). การวิเคราะห์ความต้องการทักษะการพูดภาษาอังกฤษและปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษในการำงานของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช. *วารสารวิชาการธรรมศาสตร์*, 20(4), 109-120.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). *ครูเพื่อศิษย์สร้างห้องเรียนกลับทาง* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- สมบัติ คชสิทธิ์, จันทน์ อินทรสุด และ ชนกร สุวรรณพถุฒิ. (2560). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน ยุค THAILAND 4.0. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 7(2), 175–186.
- สายพิน หัวเมืองแก้ว. (2545). *การพัฒนากิจกรรมการพูดบันทึกโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง-พูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- Crystal, D. (2012). *English as a Global Language*. UK: Cambridge University Press.
- EF English Proficiency Index. *The world's largest ranking of countries and regions by English skills*. Retrieved August 10, 2023, from <https://www.ef.com/wwen/epi/>
- Ellis, R. (1994). *The Study of Second Language Acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
- Richards, Jack. (1998). *Beyond Training: Perspectives on Language Teacher Education*. Cambridge: Cambridge University Press.